

Следъ окончателния завършекъ на войната, поуспокойл се, той замисля и подготвя издаването на сп. »Дума« отъ Януари 1914 год. подъ негова редакция и сътрудничеството на много наши известни литер. сили, но всичко остава само планъ, понеже, месецъ по-рано, на 29 Ноември 1913 г. се разигра трагичната случка. Изгубилъ зрѣние, поради това че куршума бѣ скъсалъ очнитѣ нерви, следъ едно годишенъ страдалчески животъ, изтерзанъ и измъченъ, въ нѣмотия, изоставенъ отъ всички съ изключение на близки и нѣколцина приятели, постоянно говорещъ, че Лора го зове, на 29 Октомври 1914 година, отново заби куршума въ главата си и за по-сигурно изпи чашата съ отрова.

И, наистина, потвърди се народното предание: »За оня, който е роденъ въ часа, предѣлъ между старата и нова година, сѣдбата винаги отрежда много слава, но и голѣми страдания.